

лътъ, затова не той трѣбва да възприеме Любо-
вѣта. Сърцето е, което трѣбва да възприеме Лю-
бовѣта. Въ сърцето липсва Любовѣта. Слѣдова-
телно, тази велика сила — Любовѣта — трѣбва
да се възприеме чрѣзъ сърцето, за да укрепне то.
Нѣкои не могатъ да разбератъ това и питатъ: за-
що не можемъ да възприемемъ Любовѣта чрѣзъ
ума? Законътъ е такъвъ. Кой трѣбва да яде, си-
тиятъ или гладниятъ? — Гладниятъ. Кой трѣбва
да пие вода? — Жадниятъ. Кой трѣбва да се учи,
учениятъ или невѣжиятъ? Учениятъ човѣкъ може
ли да се учи! Не може. Невѣжиятъ само може да
се учи. Въ свѣта има два вида хора: едни, кои-
то се учатъ отъ другитѣ, и втори, които се учатъ
сами отъ себе си. Единъ великъ духъ отъ небе-
то самъ се учи. Нему Богъ дава цѣла една слън-
чева система да я управлява, и отъ резултатитѣ
на своята работа той изважда изводитѣ си и самъ
се поправя. Докато този духъ управлява тази слън-
чева система, до тогава ще съществуватъ хората,
до тогава ще се учатъ, ще се биятъ, ще разиск-
ватъ, има ли граждански права, или не, дали трѣб-
ва да съществува България, или не, трѣбва ли да
съществуватъ другитѣ народи или не и т. н. Всич-
ки хора спорятъ, считатъ, че сж много важни фак-
тори. Дѣйствително, хората сж важни фактори за
свѣта, но този духъ, който ръководи цѣлата слън-
чева система, се учи отъ тѣзи толкова важни фак-
тори, прави си своитѣ изводи, и слѣдъ като за-
върши цѣлия процесъ на своето велико развитие,
явява се прѣдъ Бога, и казано на вашъ езикъ,
дава отчетъ за всичко, което е сторилъ. Той каз-
ва: еди-къдѣ си моето знание проработи добрѣ,